

PRIMA CARTE PENTRU COPII
SCRISĂ DE UN CÂINE

CORINT JUNIOR

JURNALUL UNUI CÂINE POZNAȘ

Autorul cărții de mare succes *Max Einstein*

JAMES PATTERSON

împreună cu STEVEN BUTLER

OOOOOO! Ai deschis-o! Chiar mi-ai deschis cartea! Așteptam de secole, iar acum un pui de om citește în sfârșit cum a început povestea mea.

E un moment așa de HAMuzant și de fericit, că mă apucă datul din coadă! Nu cred că am mai fost atât de entuziasmat de când... de când am văzut un raton la tomberoane și l-am urmărit până s-a urcat sus pe gard!

Aia a fost o zi bună... A fost GROZAVĂ...
una dintre cele mai frumoase, dar asta este
și mai și!

Iubesc oamenii și pun pariu că tu ești unul
pe cinste.

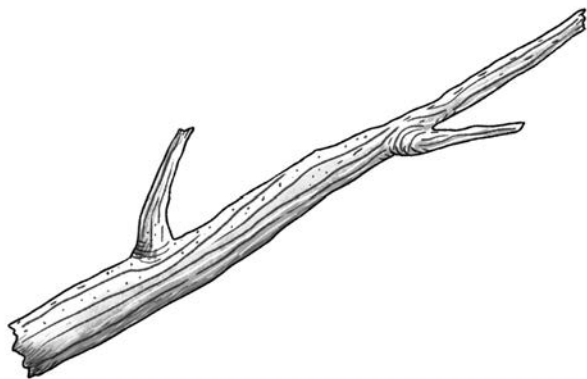
O, Doamne, o, Doamne, o, Doamne!

OK, trebuie să mă calmez puțin dacă vrem
să ducem povestea asta la bun sfârșit.

Hmmm... ce să fac mai întâi?

Ah, da! Uite un cadou doar pentru tine.
Ar fi nepoliticos din partea mea să nu împart
cu tine cea mai TARE comoară a mea.

BĂȚUL MEU PREFERAT!

Te rog să-l iei, insist. Un capăt este un pic ros, dar restul bățului este excelent. Să nu-l ronțai pe tot odată.

Iată – acum ești adevăratul meu prieten-om și putem începe povestea cum trebuie.

Șezi!

Șezi!

Jos, băiete!

Ha-ha... Mereu mi-am dorit să-i spun asta unui om.

OK. Dacă te-ai așezat comod, o să încep...

IMI amintesc de parcă era ieri.

Cel mai fericit moment din viața unei corciturii, când îți vezi pentru prima dată omul de companie și știi imediat că veți fi CEI MAI BUNI PRIETENI din univers.

Așa a fost când l-am cunoscut pe omul meu și – AH, DOAMNE! – ce om de companie minunat am! Dar uitate că mă ia lătratul pe dinainte. Nici măcar nu știi cine sunt.

Probabil că ar trebui să încep această poveste așa cum vă place vouă, oamenilor, cu

o introducere. Pe noi, potăile, nu prea ne preocupă asemenea probleme. De obicei, preferăm să ne mirosim politicos unul altuia fundul și – CU ASTA BASTA – ne-am procurat toate informațiile de care avem nevoie. Dar pentru tine, cititorul meu neblănos, voi face o excepție.

Numele meu este Junior – bună! Sau ar trebui să spun BU-UUUUUNĂ?

Dacă nu ai ghicit deja, sunt câine. Mda... cu nas umed... limbuță băloasă... urechi atârănânde... ham-ham-ham-auuuuu... iar tu ții acum, cu cele cinci degete ale tale, jurnalul meu câinesc de zi cu zi.

Poți să te consideri extrem de norocos, amice-om.

În această carte, vei descoperi povestea vieții mele de până acum alături de familia mea nouă-nouță, și, crede-mă pe cuvânt, este NEBUNIE CURATĂ!

Știu la ce te gândești acum. Stai acolo și te încrunți pe măsură ce discutăm și te întrebi – „Jurnalul unui câine?” Și îți imaginezi lăbuțele mele blănoase tastând la calculator sau scrijelind într-un caiet. Nu mai fi așa om... Ha!

Probabil te întrebi și cum am ajuns să am un jurnal. Asta-i treabă pentru prințesele închise în turnuri sau pentru Saint-Bunici.

GREȘIT!

În caz că nu știi, toți câinii au jurnal. E ADEVĂRAT! Dintotdeauna am avut, de la începuturile câinești... până la oamenii peșterilor și terierii lor cu dinții-sabie...

Doar că nu la fel cum fac oamenii.

De ce crezi că ne oprim la plimbarea de dimineață să mirosim fiecare colț, și semafor, și hidrant?

Nu te-ai gândit niciodată, nu?

Ei bine, o să-ți spun eu.

Adulmecăm bârfele locale, verificăm cine a fost în preajmă și, în general, ne ținem la curent cu ceea ce se întâmplă în cartier.

Pentru noi, a avea miros bun este ca și cum am citi știrile.

Vezi tu, câinii păstrează jurnale de miros. Fiecare pipi și fiecare caca spun o poveste, nu știai? Dar nu intra încă în panică. Nu am de gând să-ți cer să te oprești din citit ca să-mi miroși... ăă... știi-tu-ce.

Nu, povestea mea a fost scrisă cu ajutorul unor oameni cu carte. Incredibil, nu? Ei pot face ORICE în zilele noastre. Și tu te poți bucura în siguranță de fiecare cuvânt, fără să-ți faci griji pentru toate mirosurile și miasele. E EXCELENT! TOATĂ LUMEA CÂȘTIGĂ!

Deci, unde am rămas?

Ah, da, omul meu de companie. Cred că ziua în care am început să locuiesc împreună cu el și familia lui este cel mai bun moment pentru a-mi începe jurnalul. Este cea mai fericită zi din viața mea, până acum.

Anul trecut, viața mea era un castron total diferit de boabe.

La fel ca mulți dintre prietenii mei blănoși, îmi serveam sentința la mititica... închisoarea pentru potăi!

Ai ghicit. Norocul mă lăsase baltă și m-am trezit închis în cel mai înspăimântător loc din întreaga lume. Mai bine zis – DIN ÎNTREGUL UNIVERS!

ADĂPOSTUL PENTRU CĂINI HILLS VILLAGE

Te rog să mă crezi, nu există scărpinături la urechi sau pe burtică și nici mângâieri pe botic. Nu, domnule! Oamenii care lucrează acolo trec pe lângă tine, ignorându-te, și nici nu vor să se joace cu mingea! ȘTIU! E CUMPLIT!

Locul ăsta era tărâmul plictiselii supreme. Reușea să transforme chiar și cel mai energic cățeluș într-un mic microb de nefericire, cât ai spune „ham“.

DAR... Nu mai sunt acolo acum, ha-ha!

Uraa, uraa! Abia aștept să-ți spun această parte a poveștii.

În regulă. Ai gustări în plus pentru a ne menține pe amândoi fericiți, cât ne aventurăm împreună către următoarele pagini?

Ai?

EXCELENT!